కష్టపడితేనేగాని మనం అంతదూరం వెనక్కి రాలేము. నీ హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మను తెలుసుకోవటానికి నీకు ఎవరో అడ్డురావటం లేదు, నీ బలహీనతలే అడ్డువస్తున్నాయి. నీబలహీన తల నుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. సమానబుద్ధిని అలవర్చుకొంటే హృదయంలో సమానంగా ఉన్న వస్తువు మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-09-06, మాగం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భక్తి అంటే సామాన్యమైన విషయం కాదు. విద్య సంపాదించటం కంటే, ధనం సంపాదించటం కంటే, అధికారం సంపాదించటం కంటే భక్తి సంపాదించటం కష్టం. పూర్వ జన్మలలో సజ్జన సాంగత్యం చేసి ఉంటేగాని, సత్కర్మ చేసి ఉంటేగాని ఈ జన్మలో భక్తి కలుగదు. మనం నిద్రపోతున్నాము అనుకోండి, స్వప్నంలో పులి వచ్చి మీద పడింది అనుకోండి, మనకు భయం వేసి వెంటనే మెలుకువ వచ్చేస్తుంది. భక్తి కూడా పులిలాంటిదే, అజ్ఞానం అనే నిద్రలో నుండి మనలను మేల్కొలిపే పులి లాంటిది. మనకు డబ్బు విలువ తెలుస్తోంది, చదువు విలువ తెలుస్తోంది, అధికారం విలువ తెలుస్తోంది కాని భక్తి విలువ మనకు తెలియటం లేదు. ఎందుకు తెలియటం లేదు అంటే దానికి సంబంధించిన యోగ్యత మనకు లేదు, మనకు సద్గ్రంధ పఠనం లేదు, సజ్జనసాంగత్యం లేదు, సాధన లేదు, స్మరణ లేదు. సాధన లేకుండా మనకు సిద్ధి ఎలా కలుగుతుంది. ముందు కష్టపడినవారు తరువాత సుఖపడతారు అని చెపుతూ ఉంటారు. మనం సాధన ప్రారంభించేటప్పుడు ఎంతోకొంత కష్టం అనుభవించ వచ్చు కాని ఆ కష్టాన్ని భరిస్తే తరువాత శాశ్వతమైన శాంతి అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మీకు ఎంత తెలివి ఉన్నా శాంతి మీ మనస్సుకు, బుద్ధికి అందదు కాని మీ అనుభవానికి అందుతుంది. ఆ శాంతి స్థానం ఎవడికయితే దొరికిందో వాడు సంసారదుఃఖంలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తాడు. కొంతమంది శివస్మరణ చేసి, నారాయణస్మరణ చేసి సంసారదుఃఖంలో నుండి బయటకు వచ్చినవారు ఉన్నారు. దుఃఖంలేని స్థితి నిర్వాణము అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. మనవారు సెపరేట్‌గా చెప్పారు. గాఢనిద్రలో కూడా దుఃఖం లేదు అది మోక్షం అని ఎలా చెపుతాము, జాగ్రదవస్థలో మనం ఎరుకలో ఉండగా శాంతిని, ఆనందాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి, అది మోక్షం అని మనవారు చెప్పారు.

సాధకులు ఆహారం విషయంలో, వ్యవహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, అతిగా ఉండకూడదు. ఆహారం అతిగా తింటే తమోగుణం, తక్కువ తింటే నీరసం అందుచేత సమానంగా ఉండాలి, ఆకలిని బట్టి తినాలి కాని రుచిని బట్టి తినకూడదు. ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి ఆహారం విషయంలో, విహారం విషయంలో ఆచారము అవసరం. ఆచారము,

ఆరాధన ఇవి రెండూ కూడా మన మనస్సును శుద్ధి చేస్తాయి. మన బుద్ధిలో దోషాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి మనకు జ్ఞానం రాదేమో అని అలా అనుకోకూడదు. నెగిటివ్ సైడ్ మరిచిపోయి మనం చేయవలసిన కృషి చేస్తూ ఉంటే గమ్యానికి వచ్చేస్తాము. నిద్ర కూడా తగుమాత్రంగా ఉండాలి. అతిగా నిద్రపోతే మనకు పనిచేసుకొనే టైము సరిపోదు, తక్కువగా నిద్రపోతే మనస్సుకు రెస్టు సరిపోదు. మనం నిద్రపోయినప్పుడు మనస్సు మనకు తెలియకుండా తన పుట్టిల్లు అయిన హృదయం లోనికి జారిపోతుంది. సాధన చేసి జాగ్రదవస్థలో ఎరుకతో మనస్సును హృదయంలోనికి పంపగలిగితే అమృతానుభవం కలుగుతుంది. భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో నా ఇంట్లో నేను ఉన్నాను, నన్ను బయటకు లాగి, రోడ్డు మీద విడిచిపెట్టలేదు, నీ ఇంటికి తీసుకొని పోయావు. భగవంతుడి ఇల్లు అంటే చైతన్యం, అంటే చైతన్యంలో ఐక్యం చేసేసావు. అంటే నన్ను నాకు కాకుండా చేసేసావు అరుణాచలేశ్వరుడా అన్నారు. మాటల దగ్గర చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. సర్వసాధారణంగా అందరూ ఏమి చేస్తారు అంటే ముందు మాట్లాడతారు, తరువాత ఆలోచిస్తారు. అలా కాదు ముందు ఆలోచించి తరువాత మాట్లాడాలి. మన మాట, పని, ఆలోచన సాత్వికంగా ఉండాలి. మనం పని చేస్తూ ఉండాలి మనం కనబడకూడదు, అలా చేస్తూ ఉంటే ఆత్మజ్ఞానానికి అర్హత కలుగుతుంది. మన పద్ధతి ఎలా ఉంది అంటే పని సున్నా, మనిషి కనబడుతూ ఉండాలి. పెళ్ళిళ్ళ దగ్గర కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే ఏ పని చెయ్యరు, యజమానికి కనబడేలా తిరుగుతూ ఉంటారు. అంటే మనం బాగా పని చేస్తున్నాము అని యజమాని అనుకోవాలి, మనలో ఎంత కపటం ఉందో చూడండి.

ఏ బలహీనత వలన, ఏ వాసన వలన మన మనస్సు బాహ్యాముఖమవుతోందో చూసుకొని ఆ బలహీనతలో నుండి తప్పించమని ఈశ్వరుడిని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తే ఆయన సహాయ సహకారములు అందిస్తాడు, ఆ బలహీనతలలో నుండి మనం బయటపడవచ్చు. నేను అనేది మనం నీళ్ళ కంటే ఎక్కువగా వాడతాము, ఎంతసేపు ఆ నేనుతోనే కలిసి ఉంటాము. నా నేనును నాకు కాకుండా చేసావు అరుణాచలేశ్వరుడా అంటారు భగవాన్. అంటే నీ అనుగ్రహం అనే పులి ఏమి చేసింది అంటే ఏ నేనును అయితే తొలగించాలని జన్మల తరబడి సాధన చేస్తున్నామో, ఆ నేనును నాకు తెలియకుండా తొలగించావు. ఆ పని ఎవరు చేయగలరు తల్లి చేయగలదా? తండ్రి చేయగలడా? బంధువులు చేయగలరా? వారు ధనం కావాలి అంటే ఇవ్వగలరు కాని ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించలేరు. వారే చీకటిలో ఉంటే మనలను చీకటిలో నుండి ఎలా బయటకు తీసుకొని రాగలరు వారు. గుడ్డివారు అయితే మనకు దారి ఎలా చూపించగలరు. అజ్ఞానం అనే చీకటిలో నుండి, మనస్సు అనే బంధంలో నుండి విడుదల చేయగలవాడు ఒక్క గురువు మాత్రమే. బుద్ధుడు శరీరం విడిచిపెట్టే రోజున

ఆయన సవతి తమ్ముడు ఆనంద్ దుఃఖ పడుతూ ఉంటాడు. బుద్ధుడు ఆనంద్‌తో జన్మించటం, మరణించటం అనేవి సహజమైన విషయాలు. ఏదైనా అసహజమైన విషయం జరిగితే దుఃఖపడవచ్చు, సహజంగా జరిగే దానికి దుఃఖపడవలసిన పని లేదు అని చెప్పాడు. నిజం కానిదానితో మనం తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము. నిజంకానిదానిలో నుండి విడుదల పొందితేనే గాని నిజం మనకు అనుభవం లోనికి రాదు, నిజం అనుభవంలోనికి వస్తేనేగాని నీకు శాంతి లేదు, సుఖం లేదు, స్వేచ్ఛ లేదు. గొఱ్ఱెపిల్లను చంకన పెట్టుకొని నా గొఱ్ఱెపిల్ల పోయింది అని గొల్లవాడు తిరుగుతూ ఉంటాడు, ఇప్పుడు మన పరిస్థితి కూడా అలాగే ఉంది. హృదయంలో అంతర్యామిగా నారాయణుడిని పెట్టుకొని ఆయన కోసం బయట వెతుకుచూ ఎక్కడ ఎక్కడో తిరుగుతున్నాము. ఈశ్వరుడు అనే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే సజీవమైన విశ్వాసం ముందు మనకు ఉంటే మనస్సు యొక్క చాపల్యం 50% ఆగిపోతుంది.

దేహవాసన, లోకవాసన మనిషిని పీడించేస్తాయి. మనస్సుకు లోచూపు కలగకుండా చేసేవి ఈ రెండు వాసనలే, మన అశాంతికి ఇవి రెండే కారణం. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీ వైభవమును చూపించి, నీ దయ నాపట్ల చూపించి, నీ ఔన్నత్యాన్ని చూపిస్తే నా మనస్సు దేహవాసనలో నుండి, లోకవాసనలో నుండి విడిపోయి నీ యందు అణిగిపోతుంది, అణిగిన మనస్సుకు కాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మిమ్మల్ని అశాంతి పీడిస్తోంది అనుకోండి. మీరు గురువు సమక్షంలో ఉన్నప్పుడు సంవత్సరాల తరబడి మిమ్మల్ని పీడించే అశాంతి మిమ్మల్ని విడిచి వెళ్ళిపోతుంది, అది గురువు యొక్క వైభవం. మనం గురువును పట్టుకోవటం వేరు, ఆయన మనలను పట్టుకోవటం వేరు. జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, నిద్రావస్థ ఈ మూడు అవస్థలు అసత్యమే. ఈ మూడు అసత్యమే అనే అనుభవం గురువుకు ఉంటుంది. గురువు సమక్షంలో మీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా ఈ మూడు అవస్థలను దాటిస్తాడు, అప్పుడు మీ మనస్సు తాత్కాలికంగా అయినా శాంతిసాగరంలో ఐక్యమవుతుంది. మనకు మూడు అవస్థలు తెలుసు, ఈ మూడు అవస్థలకు ఆధారంగా ఉన్న తురీయస్థితి, ఆ నాలుగో అవస్థ మనకు తెలియదు. ఆ నాలుగో అవస్థలో గురువు ఉంటాడు. ఈ మూడు అవస్థలను సడన్‌గా దాటించేటప్పటికి ఆ నాలుగో అవస్థ యొక్క శాంతి మీకు అందుతుంది, అది గురువుకే సాధ్యం. ఇటువంటి శాంతి మాకు అనుభవంలోనికి వచ్చింది అని చెప్పటానికి అందని శాంతి గురువు సమక్షంలో వస్తుంది. దేహవాసనచుట్టూ, లోకవాసన చుట్టూ నేను తిరుగుతున్నాను. లోకం నన్ను పట్టుకోక పోయినా నేను లోకాన్ని పట్టుకొంటున్నాను. దేహం నన్ను పట్టుకోవటం లేదు, దేహాన్ని నేనే పట్టుకొంటున్నాను. నన్ను పట్టుకోండి అని దేహం చెపుతోందా, అది ఏమీ చెప్పటం లేదు. మనమే వాటిని పట్టుకొంటున్నాము. స్వామీజీ ఒక మీటింగులో మాట్లాడుతున్నారు. అక్కడ కూర్చున్న వాడు

లేచి మీరు నాలుగు రోజుల నుండి ఇక్కడ మాట్లాడుతున్నారు. మీ ప్రవచనాలకు రావాలని ఉందిగాని ఇంట్లో గొడవలు ఉంటాయి కదా అందుచేత రాలేక పోతున్నాము అన్నాడు. మేము గృహస్థులం, మేము గృహస్థులం, మాకు తీరుబడి ఎక్కడ ఉంది అని మీరందరు అంటున్నారు. మీ ఇల్లు మిమ్మల్ని పట్టుకొందా, మీరు వెళ్ళి ఇల్లును పట్టుకొంటున్నారా? మీరు ఇల్లును పట్టుకొంటున్నారు కాని ఇల్లు మిమ్మల్ని పట్టుకోవటం లేదు. ఇల్లును పట్టుకొన్నా, లోకాన్ని పట్టుకొన్నా, దేహాన్ని పట్టుకొన్నా మీరే వాటిని పట్టుకొని, అవి మిమ్మల్ని పట్టుకొన్నాయి అని తిరగేసి చెపుతున్నారు. పరమహంసగారు దక్షిణేశ్వరంలో ఒక గదిలో కూర్చొని బోధించారు, మీరు ప్రపంచం అంతా తిరుగుతున్నారు ఏమిటి? ఆయన లాగే మీరూ ఉండవచ్చు కదా అని ఒకరు స్వామీజీని అడిగారు. నాలాగ ఆయన ఉండ కూడదు, ఆయనలాగ నేను ఉండకూడదు, ఎవరి పాత్ర వారిదే అని చెప్పారు. భారత యుద్ధంలో అర్జునుడు కృష్ణుడితో వీరినందరినీ ఎలా చంపటం అంటాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే వీరందరిని నేను చంపే ఉంచాను, నువ్వు చేతులు ఆడించు, అర్జునుడు బాగా యుద్ధం చేసాడు అని చెప్పకొంటారు. ఇప్పుడు మనం చేసే సాధనలు కూడా చేతులు ఆడించటంలాంటివి. మనచేత సాధన చేయించేవాడు, స్మరణ చేయించేవాడు, మనలను గమ్యానికి తీసుకొనిపోయేవాడు భగవంతుడే.

ఇప్పుడు మనం సభ జరుపుకొంటున్నాము అనుకోండి. ఎవడి వాసనను బట్టి వారు వెళ్ళిపోతారు. వారికి ఏదైనా అధికారం సంపాదించాలని ఉంది అనుకోండి, ఇక్కడ కూర్చొన్నా వాడి మనస్సు అధికారం మీదకు పోతుంది, వాడు లెగిసి వెళ్ళిపోతాడు. కొత్త సినిమా వచ్చింది అనుకోండి. సినిమా ఇష్టం ఉన్నవారు మ్యాట్నీ టైము అయిపోయింది అని వారు లెగిసి వెళ్ళి పోతారు. ఎవడి వాసనను బట్టి వాడు వెళ్ళిపోతాడు, ఇదీ లోకం. ఇంక ఈశ్వరుడు ఎవరికి కావాలి? ఎవడో ఆయన అనుగ్రహించిన వాడికి మాత్రమే ఇది సాధ్యం. అదే ఉపనిషత్‌లలో చెపుతారు. మాకు ఈశ్వరుడు తెలియాలి, మాకు ఈశ్వరుడు తెలియాలి అంటే ఆయన తెలియబడడు. ఆయన ఎవడికి తెలియబడాలి అనుకొంటాడో వాడికి మాత్రమే ఆయన తెలియ బడతాడు. మనుషులందరూ మేము మంచి వారము అనుకొంటున్నారు, మనం మంచివారము అని ఆయన అనుకోవాలి కదా, ఆయన అనుకొంటే కదా నీకు జ్ఞానం ప్రసాదించేది. దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన లేకపోతే మరొక వాసన ఇలా ఏదో ఒక వాసనతో కొట్టుకొనిపోతున్నాము అందుచేత నీ అనుగ్రహం చూపించి ఈ మనస్సును స్వాధీనం చేసుకొని, మనస్సు అణిగేటట్లు చేయవలసిన బాధ్యత నీదే అరుణాచలేశ్వరుడా అంటున్నారు. క్షేత్రం అంటే శరీరం, క్షేత్రజ్ఞుడు అంటే జీవుడు. ఈ రెండింటికి అతీతంగా ఉన్న నన్ను తెలుసుకో కర్మ బంధంల నుండి, జననమరణ ప్రవాహం నుండి విడుదలపొందుతావు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. జ్ఞాని ఈ రెండింటికి

అతీతంగా ఉంటాడు. దేహము నేను అని కొంతమంది అనుకొంటున్నారు, మనస్సు నేను అని కొంతమంది అనుకొంటున్నారు, తెలివి నేను అని కొంతమంది అనుకొంటున్నారు. ఏదైతే నేను కాదో అది నేను అనుకొనే బుద్ధిలో నుండి బయటపడటానికి నీ దయ తప్పించి నాకు ఇంకో మార్గం లేదు. అసత్యంలో నుండి సత్యంలోనికి రావటానికి, చీకటిలో నుండి వెలుతురు లోనికి రావటానికి నీ అనుగ్రహం తప్పించి నాకు ఇంకో మార్గం లేదు, మార్గం నువ్వే, సాధన నువ్వే, గమ్యం కూడా నువ్వే అరుణాచలేశ్వరుడా. సాధన చేసి నిన్ను పొందటానికి నీకంటే వేరుగా నేను ఉంటే కదా. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీకు వేరుబుద్ధి లేదు, నీవు జ్ఞాన సూర్యుడవు. అజ్ఞానంలో నుండి ఇప్పడే ఇక్కడే నన్ను విడుదల చెయ్యి. ఈ ప్రక్రియలో నీలో ఆ దోషాలు ఉన్నాయి, ఈ బలహీనతలు ఉన్నాయి అని చెప్పవద్దు. నీలో ఆరోగం ఉంది, ఈ రోగం ఉంది అని పంపిస్తే వాడు డాక్టరు ఎలా అవుతాడు, రోగం తగ్గించాలి కదా. అలాగే నాలోని బలహీనతలను చూపించి పంపేస్తే నీవు గురువు ఎలా అవుతావు, దేవుడివి ఎలా అవుతావు. నీ దయ చూపించి నాలోని దోషములను సమూలంగా నాశనం చేసి నీలో ఐక్యం చేసుకో.

భ్రాంతి ఎప్పడు కలుగుతుందో చెప్పలేము, గమ్యానికి చేరుకొనేవరకు బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. బంగారపులేడిని చూసి భ్రాంతిపడి నానా కష్టాలు పడింది సీతమ్మ. బంగారపులేడి ఉండదని కూడా ఆమెకు తట్టలేదు. అందుచేత మన బుద్ధి ఎప్పడు జారిపోతుందో చెప్పలేము. సీతమ్మను చూసి భ్రాంతిపడి రావణాసురుడు ఏకంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకొన్నాడు, ఇవన్నీ మనకు పాఠాలు. ఈ సీతమ్మ గొడవ నీకు ఎందుకు అని చాలామంది రావణాసురుడికి చెప్పారు అయినా వాడు వినలేదు. రావణాసురుడే కాదు భ్రాంతి ఉంటే, దురాశ ఉంటే మన పని కూడా అంతే. రామకృష్ణ పరమహంసగారు ఒకసారి మంచంమీద కూర్చొని ఉన్నారు, మంచం మీద వేసిన బట్ట బాగా మాసిపోయి ఉంది. ఒక ధనవంతుడు అక్కడికి వచ్చాడు. ఏమండీ స్వామీ మిమ్మల్ని చూడటానికి చాలామంది వస్తున్నారు. ఈ బట్ట చాలా మాసిపోయి ఉంది. దానిని శుభ్రం చేయించుకొనే శక్తి లేదా. మీకు పదివేల రూపాయలు బ్యాంక్‌లో వేస్తాను, బట్టలను శుభ్రం చేయటం, గదిని శుభ్రం చేయటానికి ఒకరిని పురమాయిస్తాను, ఎవరైనా వస్తే కూర్చోవటానికి అది ఏర్పాట్లు చేస్తాను అని చెప్పాడు. ఏమయ్యా నువ్వు ఈ మాటలు అనటం దుడ్డు కర్రతో కొట్టినట్లుగా ఉంది అన్నారు రామకృష్ణుడు. ఇదేమిటి స్వామి! మీ చేతికి డబ్బులు ఇవ్వటం లేదు, బ్యాంక్‌లో వేస్తాను అని చెప్పాను, ఇక్కడ అన్నీ పురమాయిస్తాను అని చెప్పాను కదా అన్నాడు. నువ్వు బ్యాంక్‌లో వేస్తావు అనుకో, నాకు బ్యాంక్‌లో డబ్బు ఉందనిపిస్తుంది కదా, అది చాలు నేను పతనమవ్వటానికి అని చెప్పారు. ఈ మాత్రం దానికే పతనమయిపోతారా అని అడిగాడు. నువ్వు అనుకొన్నంత గొప్పస్థితిలో నేను లేను, అక్కడ నాకు పదివేలు ఉన్నాయి అనే

తలంపు ఉంటుంది కదా, అది చాలు అమృతానుభవం కలుగకుండా అడ్డురావటానికి, అందుచేత నన్ను ఇలా ఉండనియ్యి అని రామకృష్ణుడు చెప్పారు. వసిష్ఠుడు అంతటివారు జ్ఞానం పొందాక కూడా సంసారంలో ఉన్నారు కదా అని అడిగాడు. వసిష్ఠుడు ఏదో తిన్నాడు, వ్యాసుడు ఏదో తిన్నాడు అంటే వారిని తిననియ్యి, నాకు ఉన్నది నేను తింటాను, వారి విషయం సరే, నా పద్ధతిలో నన్ను ఉండనియ్యి అన్నాడు. అప్పుడు కూడా ఆయన మోహపడలేదు, వాడు రామకృష్ణుడు. పెద్దల దగ్గరకు వెళ్ళేటప్పుడు రిక్తహస్తాలతో వెళ్ళకూడదు అని చెపుతారు, మా దగ్గర పైసాలు లేవు, వట్టిచేతులతో వచ్చాము అని ఎవరైనా భగవాన్‌తో అంటే ఏమీ తేలేదు అంటారు ఏమిటి? నేనును తెచ్చారు కదా. నేను లేకుండా ఎవడు ఉంటాడు, ఆ నేనును తెచ్చారు కదా, నాకు కావలసింది అదే, నాకు కావలసిన ఆహారం తెచ్చారు. ఆ నేనును తొలగించటమే, ఈ భూమి మీదకు వచ్చిన పని అదే.

భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో ఏమన్నారు అంటే వాసనలు, సంస్కారాలు, యిష్టాలు, అయిష్టాలు, బలహీనతలు, జన్మలు, గొప్పలు, తిప్పలు అన్నీ ఏ నేను అనే తలంపు మీద ఆధారపడి ఉన్నాయో ఆ నేనును నువ్వు తీసేస్తే నాకు మిగిలేది శాంతి, మిగిలేది మోక్షం. నా నేనును తినమని అడుగుతున్నాను, నీకు పొట్టనిండుతుంది, నాకు శాంతి కలుగుతుంది. దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించవచ్చు, అగౌరవాన్ని అనుభవించవచ్చు, కాని దేహాభిమానం పెట్టే పీడ అనుభవించటం చాలా కష్టం. ఆ పీడను తీసెయ్యి అరుణాచలేశ్వరుడా! దేహాన్ని ముస్తాబు చేయటం వలన పెద్ద ప్రమాదం ఏమీ లేదు, దేహము నేను అనే తలంపును ముస్తాబు చేయకూడదు. దేహానికి ఆహారం పెట్టవచ్చు కాని దేహము నేను అనే తలంపుకు ఆహారం పెట్టవద్దు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడారు అనుకోండి, ఇది బాగానే ఉంది అని మీకు సంతోషం వస్తే ఆ పొగడ్త మీ మనస్సును ముట్టుకొంది. ఎవరైనా విమర్శించినప్పుడు మీకు దుఃఖం వస్తే ఆ విమర్శ మీ మనస్సును ముట్టుకొంది. పుణ్యం, పాపం, రాగం, ద్వేషం అన్నీ మనస్సును ముట్టుకొంటాయి. కాని చైతన్యాన్ని ఏదీ ముట్టుకోదు మీరు చైతన్యస్థాయికి ఎదిగారు అనుకోండి ఇంక ఏదీ మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు. మనస్సు అనే గడప దాటారా ఇంక ఏదీ మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు. అప్పుడు పరమశాంతి కలుగుతుంది, అటువంటి శాంతి స్థానంలోనికి నన్ను మేల్కొలుపు అరుణాచలేశ్వరుడా అంటున్నారు. మీరు ఇంటికి వెళ్ళాక ఈ ముట్టుకోవటాలు జరుగుతున్నాయో లేదో చూసుకోండి. మీరు రోడ్డు మీద వెళుతున్నారు అనుకోండి, మీకు బాగా తెలిసినవారు మొఖం ఒక ప్రక్కకు పెట్టుకొని వెళ్ళిపోతున్నారు అనుకోండి, ఏమిటి మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోతున్నారు అని మీకు లోపల అనిపిస్తుంది అంటే మీరు అవుట్, మీకు పునర్జన్మలు వచ్చేస్తాయి. కోపం ఎలా ఉంటుందో తెలియని వాడవు

నీవు. ఒకవేళ నేను ఏదైనా పొరపాట్లు చేసాను అనుకో, నీకు కోపం ఎలా ఉంటుందో తెలియదు కాబట్టి నన్ను క్షమించి, ఆశీర్వదించి, నీ హృదయంలో నాకు కొంత చోటు ఇయ్యి అరుణాచలేశ్వరుడా అంటున్నారు భగవాన్. యివన్నీ మనం ఎందుకు శ్రవణం చేయాలి అంటే శ్రవణం చేయటం వలన వాటి విలువ మనకు తెలుస్తుంది. సబ్జక్టు శ్రవణం చేయకపోతే లోపల ఉన్న వస్తువు యొక్క విలువ మనకు తెలియదు. ఆ వస్తువు యొక్క విలువ మనకు తెలియకపోతే, దానిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయలేము, ఇంక అది మన సొంతం అవ్వదు. నీ హృదయంలో నేను ఉన్నాను, నీ మనస్సును రవ్వంత లోపలకు తిప్పి అన్వేషించు, అది జ్ఞానయోగం. నాకు ఇష్టమైన పనులు చెయ్యి. నీ ఇష్టాయిష్టాలను ప్రక్కన పెట్టి ఏ రకంగా పనిచేస్తే నా అనుగ్రహానికి పాత్రుడవు అవుతావో ఆ రకంగా పనిచెయ్యి, అది కర్మయోగం. నా నామాన్ని స్మరించుకో, నా రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకో అది భక్తియోగం. అన్ని యోగాలు భగవంతుడు చెప్పాడు. మనం భోజనం చేస్తున్నాము అనుకోండి ముద్ద నోట్లో పెట్టుకొనే వరకూ పక్కవారితో వాగుతూ ఉంటాము, ముద్ద నోట్లో పెట్టుకొన్నాక ఇంకపడి ఉంటాము. నోట్లో ఉన్న ముద్ద ఇంక మాట్లాడనివ్వదు. నోరు వాగటం మానదు, మన మనస్సు తిరగటం మానదు. నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి సముద్రం పొంగి నీ సహస్రారాన్ని ముంచుతూ ఉంటే మనస్సు తిరగటం ఆగిపోతుంది. ఇంక అప్పుడు శాంతే శాంతి, ఆనందమే ఆనందం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-10-06, కైకలూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కృతయుగంలో మహావిష్ణువును ధ్యానం చేయటం వలన, త్రేతాయుగంలో యజ్ఞ యాగాలు చేయటం వలన, ద్వాపరయుగంలో అర్చనలు, పూజలు చేయటంవలన, కలియుగంలో నామసంకీర్తన వలన జీవుడు తరిస్తాడు అని చెప్పారు. అయితే నామ సంకీర్తన మనం భక్తిగా, ప్రేమగా, ఇష్టంగా చేయాలి. మీరు సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోండి. మన మనో దేహములకు అతీతంగా, ఈ సృష్టికి అతీతంగా మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఒక సత్యవస్తువు ఉంది అని అన్ని మతాలు చెపుతున్నాయి. దానినే హిందువులు నారాయణుడు అంటున్నారు, క్రైస్తవులు యెహోవా అంటున్నారు, ముస్లిములు అల్లా అంటున్నారు. ఎవరు ఏ పేరు పెట్టి పిలిచినా వస్తువు ఒక్కటే. ఆ వస్తువును తెలుసుకోవటానికి అనేక మతాలు అనేక మార్గాలు చెప్పాయి కాని అన్ని మతాలు చెప్పింది ఒకే వస్తువు గురించి, అది మర్చిపోకండి. మీరందరు ఈ ప్రవచనాలకు ఎందుకు వస్తున్నారు. కాలక్షేపానికి వస్తున్నారా, మీరందరు ఓట్లు వేసి మమ్మల్ని గెలిపించాలా, గౌరవాల కోసమా ఏమీ కాదు. మనిషికి ధనం ఉన్నా, అధికారం ఉన్నా, విద్య ఉన్నా ఎన్ని ఉన్నా వాడిని దుఃఖం విడిచిపెట్టటం లేదు. మీరు